

WPROWADZENIE

Od lat 90-tych ubiegłego stulecia zostało podjętych w naszym kraju wiele działań legislacyjnych i pozalegisłacyjnych służących poprawie sytuacji osób z niepełnosprawnościami oraz stworzeniu spójnego systemu ich wsparcia, który zapewniłby im możliwość pełnego udziału w życiu społecznym. Jednak działania prowadzone w tym zakresie dotknięte zostały również jedną z pułapek rozwojowych polegających na niskiej efektywności instytucji państwa i braku skutecznej koordynacji polityk publicznych.

Obecny rząd, dla którego wsparcie osób z niepełnosprawnościami oraz osób udzielających im bezpośredniego wsparcia, to jeden z priorytetów, podjął intensywne działania na rzecz zmiany dotychczasowej polityki w tym zakresie. Wychodząc naprzeciw postulatom środowiska osób z niepełnosprawnościami, wdrożono szereg rozwiązań mających na celu poprawę warunków ich życia oraz uczestnictwa w życiu społecznym.

Choć wprowadzane zmiany wpływają pozytywnie na jakość życia osób z niepełnosprawnościami, istnieje potrzeba ustanowienia całościowych ram polityki krajowej na rzecz tej grupy. Polityka państwa na rzecz osób z niepełnosprawnościami wymaga kompleksowego, ponadsektorowego podejścia, przełamującego dotychczasowe schematy. Taką właśnie rolę ma pełnić pierwsza polska Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami, przewidziana w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR), gdzie zaprezentowany został model zrównoważonego społecznie rozwoju, uwzględniający potencjał wszystkich grup społecznych. Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami stanowi jedno z narzędzi realizacji celu szczegółowego „Rozwój społecznie wrażliwy i terytorialnie zrównoważony”.

Ze względu na kompleksowy Strategia zawiera kierunki rozwoju polityki społecznej wobec osób niepełnosprawnych, a także stanowi element Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, koordynowanej przez ministra właściwego do spraw rozwoju. Działania przewidziane w priorytecie Koordynacja stanowią odpowiedź na wyzwanie ustanowione w ramach celu szczegółowego: „Skuteczne państwo i instytucje służące wzrostowi oraz włączeniu społecznemu i gospodarstwu”. Poprawa dostępności oraz działania przewidziane w obszarze edukacji i pracy pozwolą na uzyskanie lepszego poziomu wykształcenia oraz umiejętności potrzebnych do znalezienia przez osoby z niepełnosprawnościami zatrudnienia. Wykorzystanie potencjału i zdolności drzemących w tej grupie społecznej przyczyni się do trwałego wzrostu gospodarczego, wskazanego w